

nuar 1979; 225 mill. kr. udgør 0,78 pct. af denne lønsum.

Spørgsmål 50:

Kan det oplyses, hvor meget de hidtil afsluttede overenskomster i underorganisationerne om specielle spørgsmål har kostet?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 11.

Spørgsmål 51:

Hvor meget vil den forøgede garantibetaling på kr. 1,20 koste?

Svar:

Forhøjelsen af garantibetalingen fra 31,40 kr. til 32,60 kr. med virkning fra 1. marts 1979 vil for LO/DA-området medføre en forøgelse af lønsummen med i alt godt 90 mill. kr. i de to overenskomstår 1979/80 og 1980/81, nemlig med ca. 46 mill. kr. årligt.

Spørgsmål 52:

Er arbejdsministeren enig i, at lønglidning inden for minimallønsumområdet ikke kan holdes under 3 pct.?

Svar:

Der foreligger ikke mig bekendt nogen objektive kendsgerninger, hvorefter det skulle være umuligt, at lønglidningen på minimal-lønsumområdet bliver lavere end 3 pct. om året. I den historiske periode har den ligget højere end 3 pct. Om dette også vil være tilfældet fremover, er imidlertid uvist, ikke mindst fordi specielle forhold kan have stor indflydelse på udviklingen på et sådant begrænset område af arbejdsmarkedet.

Spørgsmål 53:

Hvor meget forventer arbejdsministeren den forhøjede garantiløn vil forøge ungdomsarbejdsløsheden med?

Svar:

Garantilønnen omfatter alle voksne arbejdere, dvs. arbejdere, der er fyldt 18 år. Det ses ikke, hvorfor en beskeden forhøjelse af garantibetalingen skulle få den i spørgsmålet nævnte virkning for de unge arbejdere¹).

Spørgsmål 54:

Hvor mange underorganisationer har ikke afsluttet forhandlingerne?

Svar:

Arbejdsministeriet er ikke bekendt med antallet af underorganisationer, der ikke har afsluttet forhandlingerne. Man har imidlertid indtryk af, at forhandlingerne om de specielle krav i vidt omfang er afsluttet på DA/LO-området.

Spørgsmål 55:

Ifølge § 2. stk. 1, pkt. 3, skal den fælles beløbsramme på 225 mill. kr. anvendes inden for det 2. overenskomstår.

Vil det sige, at man ikke kan benytte nogen del af dette beløb til at rette skævheder i det første år?

Svar:

I medfør af § 2, stk. 1, pkt. 3, kan der ved aftale mellem parterne på DA/LO-området med virkning fra 1. marts 1980 foretages fordeling af et samlet beløb på 225 mill. kr.

Der kan således ikke anvendes nogen del af dette beløb til at rette skævheder i det første år.

Spørgsmål 56:

I samme stykke tales om, at pengene først og fremmest skal komme de lavtlønnede til gode. Hvordan vil man sikre det i praksis?

Svar:

Der kan i medfør af § 2, stk. 1, pkt. 3, aftales forbedringer inden for en fælles beløbsramme for LO/DA-området på 225 mill. kr., der fortrinsvis skal komme de lavtlønnede til gode samt anvendes til afhjælpning af opståede uligheder.

Som nævnt i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 7 er det overladt til parterne selv ved aftale at finde frem til, hvorledes disse forbedringer skal gennemføres. Bliver parterne ikke enige herom, foreslås spørgsmålet afgjort af Overenskomstnævnet af 1939, der er en særlig faglig voldgiftsinstitution på overenskomstområder mellem LO og DA.

Arbejdsministeriet finder, at denne procedure i tilstrækkelig grad sikrer overholdelsen af de ved loven givne rammer.